

Förordning om ändring i förordningen (2003:1178) om överlämnande till Sverige enligt en europeisk arresteringsorder;

utfärdad den 1 december 2016.

Regeringen föreskriver att 2–4, 7–10, 11 a–13, 15 och 17 §§ förordningen (2003:1178) om överlämnande till Sverige enligt en europeisk arresteringsorder ska ha följande lydelse.

2 §¹ De begrepp som används i denna förordning har samma betydelse som i lagen (2003:1156) om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder.

Med en svensk arresteringsorder avses en sådan arresteringsorder som anges i 1 kap. 3 § samma lag och som utfärdas av en svensk åklagare. Riksåklagaren bestämmer vilka åklagare som är behöriga att utfärda en svensk arresteringsorder.

3 §² En svensk arresteringsorder för lagföring får utfärdas för brott för vilket den eftersökte är häktad på sannolika skäl misstänkt för brottet och för vilket det är föreskrivet fängelse i ett år eller mer. För en gärning som legat till grund för ett beslut om övervakningsåtgärder som följs upp i en annan medlemsstat i Europeiska unionen får en arresteringsorder utfärdas även om det för gärningen inte är föreskrivet fängelse i ett år eller mer.

En arresteringsorder som utfärdas för brott som avses i första stycket får uppta också andra brott som den eftersökte misstänks för (accessoriskt överlämnande).

4 §³ En svensk arresteringsorder för verkställighet av en frihetsberövande påföljd utfärdas på begäran av

- Kriminalvården för verkställighet av fängelse,
- Socialstyrelsen för verkställighet av rättspsykiatrisk vård, och
- Statens institutionsstyrelse för verkställighet av sluten ungdomsvård.

En arresteringsorder får utfärdas för en dom som har fått laga kraft, om en frihetsberövande påföljd i minst fyra månader eller utan tidsbegränsning har dömts ut.

En arresteringsorder som utfärdas för en dom som avses i andra stycket får uppta också andra domar som gäller den eftersökte och som har fått laga kraft,

¹ Ändringen innebär bl.a. att tredje stycket tas bort.

² Senaste lydelse 2015:489. Ändringen innebär bl.a. att första stycket tas bort.

³ Senaste lydelse 2014:1164.

om domstolen där har dömt till en frihetsberövande påföljd (accessoriskt överlämnande).

7 §⁴ En svensk arresteringsorder får registreras i Schengens informations-system (SIS) eller i ett annat system för eftersökning av personer som är misstänkta för brott. Registreringen ska utföras av Polismyndigheten, som också ska förvara arresteringsordern.

Om det är känt om vilken annan medlemsstat den eftersökte uppehåller sig, får arresteringsordern sändas direkt till den verkställande myndigheten i den staten. Åklagaren ansvarar då för åtgärder enligt 11 §. En kopia av arresteringsordern ska sändas till Polismyndigheten.

8 §⁵ När det inte längre finns skäl att begära den eftersökte överlämnad, ska arresteringsordern återkallas. Den verkställande myndigheten i den andra medlemsstaten och Polismyndigheten ska omedelbart underrättas om återkallelsen.

9 §⁶ När åklagaren får information om att den eftersökte har anträffats, ska åklagaren omedelbart vidarebefordra informationen till Polismyndigheten, om den inte redan har fått informationen.

Om en annan myndighet än Åklagarmyndigheten får information om att den eftersökte har anträffats, ska den myndigheten omedelbart vidarebefordra informationen till åklagaren.

10 § Om den andra medlemsstaten meddelar att ett utlämningsförfarande ska tillämpas, ska förordningen (1982:306) med vissa bestämmelser om utlämning för brott tillämpas i stället för denna förordning. Åklagaren ska omedelbart överlämna ärendet till den myndighet som, enligt samma förordning, är behörig att göra framställningar om utlämning till den andra medlemsstaten.

I fall som avses i första stycket behöver någon ny framställning inte göras, om den andra staten godtar arresteringsordern som en framställning om utlämning.

11 a §⁷ Om den verkställande myndigheten i den andra medlemsstaten informerar åklagaren om att den eftersökte vill utse en försvarare eller ett biträde i Sverige, ska åklagaren så snart som möjligt ge den eftersökte information som underlättar för honom eller henne att utse en försvarare eller ett biträde. Om den eftersökte har en offentlig försvarare förordnad i Sverige, ska åklagaren informera den eftersökte om det.

12 § Åklagaren prövar frågor om garantier som den verkställande myndigheten kräver för överlämnande. Vid överlämnande för lagföring prövar dock Riksåklagaren frågor om garantier som hänför sig till villkor om återförande av den eftersökte.

⁴ Senaste lydelse 2014:1164.

⁵ Senaste lydelse 2014:1164.

⁶ Senaste lydelse 2014:1164.

⁷ Senaste lydelse 2016:933.

13 §⁸ Åklagaren ansvarar för att den eftersökte förs till Sverige när den andra medlemsstaten har beslutat om överlämnande hit. Åklagaren ska se till att den eftersökte hämtas till Sverige inom den utsatta tiden, om inte annat har överenskommit. Åklagaren får begära hjälp av Polismyndigheten om det behövs.

15 §⁹ Om en begäran om överlämnande till Sverige för verkställighet av en frihetsberövande påföljd har avslagits på den grunden att den andra medlemsstaten övertar verkställigheten av påföljden, ska åklagaren omedelbart underätta Kriminalvården och

- Socialstyrelsen, om påföljden är rättspsykiatrisk vård, eller
- Statens institutionsstyrelse, om påföljden är sluten ungdomsvård.

17 § Om överlämnande till Sverige har beviljats och fråga uppkommer om att begära den andra statens tillstånd till en sådan åtgärd som avses i 6 kap. 8 § första stycket 1 lagen (2003:1156) om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder, gäller andra–tredje styckena. Detsamma gäller om någon har utlämnats till Sverige från en medlemsstat i Europeiska unionen och en sådan fråga därefter uppkommer.

Begäran ska innehålla de uppgifter som avses i 6 §. Den ska översättas till ett språk som avses i 11 § 1 och sändas till den verkställande myndigheten i den andra medlemsstaten.

Följande föreskrifter i denna förordning ska tillämpas:

- 2 § andra stycket om behörig åklagare,
- 8 § om återkallelse,
- 10 § om förhållandet till utlämning,
- 12 § om garantier, och
- 14 och 15 §§ om överförande av straffverkställighet.

1. Denna förordning träder i kraft den 19 december 2016.

2. Polismyndigheten ska fram till och med den 30 april 2017 bistå åklagaren vid utfärdandet av en svensk arresteringsorder enligt 4 §.

På regeringens vägnar

ANDERS YGEMAN

Ulf Wallentheim
(Justitiedepartementet)

⁸ Senaste lydelse 2014:1164.

⁹ Senaste lydelse 2015:110.

